

Fredriksborg ¹⁸⁶⁵

(Norsk)

Nerum (København)

Mandag 31te juli Eftersn.
fra København med Dampskib
Coratis til ~~København~~
Rungsted, hvor Tedderen kom
ombord. Dampskibetour til Humle-
bek. Herfra tilfods til Øvistgaard
Jernbanestation. Skrevet til Nina.
Fra Øvistgaard til Fredriksborg med
Jernbanen. Truffet Horneman i
Compagnie. Logis hos Rasmussen
ligeover Slottet. (The, Smør-
brød, blodkage og, Rold Kylling, AH)

Torsdag den 1de August.

Morgentour i Omegnen
af Fredriksborg Slot. Inde,
Lukket, Badstuen, Fiske-
museet, Jagersbakken, med
en fulendt herlig Udøigt over
hele Slottet, Omgivelserne
Byen Fredriksborg. Her
er det for Beskuereren
legemligt om Slottet er
gammelt eller nyt, her
der man kun den
rene, egne nordiske
Storhed. Omgiuen af
Søen paa alle Sider og på
Slottet det Indtryk som
om det ved et Toyledag

havde været sig af Bøl-
gerne, Bygningens Høide,
Saarnenes Slankhed og de
himmelstræbende Spir^{er} bi-
drage hertil. Kl. 10 $\frac{1}{2}$ med
Postbefordring til Helsingør.
Deilig Sourgjærmens Grits
Skov, hvori findes de her-
lyste Gran og Lærke træer,
som Danmark eier. Regn og
Blæst. Ved Ankomsten til
Helsingør m^o. Kl. 1 $\frac{1}{2}$ en
schøfel Middagsmad.
Aer fra en M^ol
tilførd gennem lange
Aydelige Strækninger

til Tid vilde, eller rig-
tygige Tidspulde efter
minne Ansættelse, thi
alt hvad somer frem-
bød var et Par Fortin-
byggis, for hvilke vi
havde Giebt maatte
rygte i sig. Efter
 snart at have set
 os met paa de baltiske
eensfoemige Onyveler, var
 vi for min Part nær
 ved at fortvile af Kyd-
somhet, thi Inset er vist-
nok stand til at indvike

mere drøbende paa. Lige
end en vide, næsten uover-
seelig Hætte, der og der op-
fyldt af Landdyr, over
hvilke vinden juler. Men
det maa have staaet skre-
vet i Skjæbnens By, at
fra deth Fiebles vor gode
Storm vilde forhærme sig
over os, thi fra om af
og by til ud paa Aftnen
afloste det ene interessan-
te Point det andet.
Vi befandt os næsten
(i Tiøvilde)

tilfældigt uden for Forst
naad, Skovruden Hansens
Bjerg, hvor vi besluttede
at by ind for i al Fuld at
slukke vor brændende Tøst,
der i den senere Aft
var stegen til det Høieste.
Vi kom ind i Kjøkkenet
og spurgte en Pige, der ved
alle vore Spørgsmaal viste
sig at være et Ba, om
det ikke var muligt at
erholde et Glas Mælk.
Efterat have ventet en

Stund: Gaardrummet blev
det betydet os, at vi skulde
gaa ind ad en anden Dør,
og vi adlod naturligvis strax
Odden, og befandt os nu i
en mørk, skummel Gang,
hvorfra faldt 3 Døse i for-
skjellige Retninger. En af
dese aabned sig, og buien
i Rorridderen, en gammel
graahaarret, næsten stork,
dø Mand stod foran os.
I Begyndelsen lodde vi
Lef at interessere ham

saare lidt men ikke
for herte ham at vi var
Musikere, for end han an-
sigt som en ung og klar
syndeligt - sket det skulde
sætte af hvad eller paa
at var tilfaldet; den eg-
ne, hvor kunstneren betrag-
tes som et Slags Tanker,
perfekte Subjekter. —
Som et andet Menneske
med Undersøgelser om
vores Tids, forta ham om
sin Sideværelse, hvor

der i et Kejserne stad et
Klaaver, med ~~hvilket~~ Hjelpe
af hvilket man naaende at
saa Aaledring til et profi-
ture af vort Talent." Ly oatte
mig ved Pianoet - et gammelt
melt af Marchals Fa-
brik - , sly nogle Akkorder
an, o ve! et vort Pris-
faste af et Instrument,
toneløst Hakked, fem
Oktaver, 3-4 Toner under
Kammertonen - noter
i en højeste Tonus. Men

"Ka va her aa gære?" og
oplyste en dansk og en svensk
folkesang, den sidste betalte
ham meget, han udvalte sin
varme Interesse for den Musik
Fra Musica, og spurgte
om min Yndlingscomponist.
Det velde, synes mig, have
varet Værdis at udvalde
Navnet, og grundede derfor
paa et populært Navn,
som Kunde mere ham,
Dit hvor skulde vel

en gammel Fortnam her
dette afides Heul Kinde
noget til min guddommeligi
Afsindling, men Fiddessen hjælp
mig ud af Forlyubeden med
hvert at brole. Robert Schuman.
Aha! Schumann! Ham der
blev gift med Clara Wieck?
"Rigtig". So hendes Kinder
er god hel, og er sogar
beholdet med hendes "Hvad
for noget?" Og nu kom først
Santaleu rigtig paa Gled.
"Men hvad siger de saa om

Meddeloode Bartholdy?
Det er mine Yndling 9^a Ag
nu maatte jeg til med
den smul Capricien, den
Klang, som naar man
slaaer paa gamle Blets-
bommer, men Kouriduen
var fastgusat, og indled
sig med en om alle Na-
tidens udvorne Leupa-
citetes. Da is oatte mig
at Clavert bekræfte ham
i den kempeklase Rigen,
Thee og Smørbrød, snarest

mulig! 3 efter mit Con-
cert inviterede han os til
Bards med mange Tak-
gøelser, tilføjede at Kunst-
nere altid vare velkomne
Gæster hos ham. Thee og
Tomatebrød med samt en
Cognac, Alt gik fortraf-
feligt ned, og vi blev igen
opfordret til at over-
natte, men Vagnen holdt
forfræmt for Døren, og
vi tog afsked, indenlig

røste over den fartraf-
felig gamle Mand
Hjerskynd og Gæstfrihed.
Kunne give Touren over store
og Strækninger, opgjeldte
af Hlyvesand til Tredrags-
vark. Denne Ræsel var
naget af det Interessante
vi har oplevet og mindst
havde vi drømt om at
traffe slij Mater i det
elke saa yndige Jallam
af mærkelige Punkter fra

denne Kei traf vi som saa
jaa, først og fremst Frederiks-
børn, i Aaret 1849 gjort
tilgængelig og dødt af F. VII;
På dette Punkt naaede vi end en
Skovnes som var i en saa mis-
sabel Tilstand at vi ofte vare
yderst narved at vakte, men
dette forholdet just det i gnaante
den allerede temmelig origi-
nale Situation. Woigsten fra
Fredrikshavn er noget af det Hatten
skovs nar rest. Uendelige Ke-
destrakninger, i Aare Bakker
og dybe Dale, endrest som i
et norsk Høi/sjeld.landskab,

omgæven af det brusede Kaffegat
og berbet en Himmel, svanger
med det forfærdelige Næse og
gjøtt end interesse ved de
mest quelle Lystbetændinger
brødt til at ~~forvandle~~ ^{forvandle} denne
pitoreske Scene. Ved Natur og
vildt Liv fram sammen, det
giver Berthed. Ikke ret langt
herfra besaa vi Ruinerne af
Asserbø Slot, for det 12de Aar-
hundrede. Endelig efter en 2-3
Times Gjævel ankom vi til Frez-
døksværk, total gennemblæst
af den forfærdelige Storm.
Ved velkommen en modelinac-
ty Leig i et Ovistværelse
var os, behøver jeg vel neppe

at jeg, men Stammen paa i en
 Grad at det, Trods al Træernes
 ikke var muligt at lukke sig
Onsdag den 2de August.
 Tidligt med Morgenen fik vi
 fat i en Gut, der skulde vise
 os den romantiske Omegn,
 og denne overaa vi da ogsaa fik
 et herligt Seespejlsbillede, benævnt
 den norske Bakke.

1000 fods
 fra den
 norske Bakke
 ved Frelsteværk

Er det ikke som om man paa et
slegt Høidepunkt, hvorfra man be-
gæser sig at overse hele Verden,
føler sig om Gud nærmere? I sand-
hed, alet Lyst er mig i sløgt For-
stand saa sjæls, og Sjælen føler
sig hævet op mod evig Forsoning
og Kjærlighed. O min Nina! vid-
ste du med hvilken Gnist mine
Tænker her drøide med dig, med
hvilken uendelig længsel sig her om
fatter dig! For sig fattede dig og al
sin Kjærlighed var det som turde
sig være løfte mig mod det Høie
det var som om al min længsel
var indestampt inden en Grænse
udenfor hvilken sig kun saa
ind i en uendelig Trængsel!

Det er ved dig, min Børnede, at
jeg med Fortrosthed og Klarhed
for Raste Blikket mod den Åben-
delige. Det er som om du, min gode
Engel paa ^{Engels} ~~Vandring~~ i det
usmaalelige Rum vægede ved
min Side, som om jeg ved din
Forbøn blev i stand til at sprænge
den magtfulde dante, der binder
os til Støvet! Gud sænke sin
Fred over dig, hvor du i disse Dage
leder, du min Skat, mit Livs Lys!

— Vi havde om Formiddagen
bestilt Postbefordring til Frederiks-
borg, da vi tilfældigvis af var
Vært — en meget forekommende
Mand, Hr. Beilman —

for vide, at en Tom Wiener
vogn, om nogle Timer kjørte til-
bage til Frederiksberg, hvorfra
den havde bidraget Rejsende.
Vi vare dem sene med at af-
sige den bestilte Vogn og
satte os derfor efter at have
indtaget en forvarlig Middag
i Kaleschivognen, at sæde
paa et Kjøreselskab, under
den gyseligste Plads krogen
bragte os ~~til~~ Frederiksberg
~~den~~ modatte Vej, ad
hvilken vi var kommen.
Vi havde en del kjedselig
Stræmninger at passere,

inden vi havde Aresøen, —
Sjælland største Indsø — ja
var venstre Haand. Denne i
Forening med Fredrikborgs Slots-
tender, der glimtede i det
Fjære, bedrog os lidet til at
fremkaldte et ret karakteristisk
Landskabe. Ved Ankomsten til
Fredensborg stode vi til Post-
huset, forat afhente et lille =
varselende Brev fra Nina, men
Gud vare lovet, der var intet
Brev til mig, det er første
Gang vi for Aet: Verden vilde
hellere bringe fritaget for Brev fra Nina
men kvædes den Forhold forandre sig!

Da det endnu saa temmelig
regnfuldt var, besluttede vi først
at besøge Slotskirken og besøge os
derfor til Slotskøkken, hvor just
nogle træsnittede venede Slotsoverat-
turer, der huc Emnet paa at være
Veiviser. Iqjennem den ma-
gelois Kunstnerisk uarbejdede
i Egte træ udskaarne Dør-
kammer man med Et ind-
Kirken og staa stum af
Fabrikkens saaledes blandede
Alle Guld og Sølvornamenter
hvormed Kirken ligesom er
oversaaet. Stor er den ikke,

heller ikke ærverdige, andagt-
opvakkende, men saa meget
desmere pragtfuld. Altsaa
og Traktesolene ere saare kunst-
værker og af en uforglemmelig
Virkning. Bestanddelene ere:
Sølv, Guld, Perlemoder, Ben-
bold, Ingecenser sin nok
Ruine udgjøre et imponer-
ende Hele. (Tilføjet at see
Kirken 24/1) Efter vel at
have fortalet det imponer-
sunde Indtryk af Kirken
begave vi os tilføds

til Fredensborg. Veien fører
gjennem Skov, og slynger
sig smagfuldt gjennem de
smukkeste Grupper, hangjæ-
nem om en halvsnar skinner
Essen 10te. Det var en deilig
Tours. Aftenen var klar og
smil, Naturen frisk efter
den nye faldne Regn, og
Maanen kastede sit ro-
mantiske Skjær over det
Hele. Ankomsten til Fre-
densborg kl 9te ledte mig strax
op til Kammeren, for at

erholdte Nattekvartter hos henn.
Manden var ikke hjemme, men
hadde naturligvis ledet os
hens staa aahent for Tyge
og Halbrung. Men, som
David at skære en Høj af
Sauls Lappe, hidsede vi mig
sagte bort og sagte dagis i
Gjestgivergaarden hvor is
træt og mædig sov ind.

Torsdag den 3de August.

Morgenens bragte mig
til lærermand, der i for-
emning med Brødrene

Schlesner just sadom. Fro =
Kostbordet. Leth blev snart
ryddet og Formiddagen benyttet
til at foretage en herlig Tour
: Fredensborg Slotshavn. Veir-
ret var yderst gunstigt, den
mange den bedste saaat To =
belindtryknet var et varden-
les behageligt. Efter en Mid-
dag hos Mrs Kansen (Bag-
ges Munde) blev vi alle e-
nige om en Tour til Fru-
bjerg. Saaledes begav vi
os med Pedersen, Horn-
man, Andreus Schlesner

til Skjperhuset, hvorfra
vi seilede over Estrom til
H. Colset. Og nu satte vi os
i Ansigelse til for gjenne
Grib Skov, der ligger, varm
og bevarlig, men skjønt
Tou, den danske Rovne-
ten visning her på sin smukke-
Riste Side. Efter nogen Omkring-
løben i de nogen Ende tagende
Skovene befandt vi os med et
over Grib Skov, et herligt lille
Vandspeil, omkring af det
Skov til alle Sider. Her
blev fisket, det vil sige,

Køstet Smører ud, thi
videre kom det ikke, derom
blive vore hungrende Mæner
mattede ud. Dringebær
hvornaf her vrimlede. Efter
at have hørt det deiligste
Ekko, som nogle vittige
rode Skjotebør hørte, var
det søgte at forøge ved at
efterkruge os, begane, is
og gjennem høie og bløde
; Graner duft af Træ-
bjerg, hvor man nyder den
fuldstændigste Udsigt over
den vide, og høie Omegn

by fra Fredriksborg, hvis Kols-
kender Majestæten hæver sig over
Bøgeskroneve delumtre til
Torsvalde og Fredriksværk med
Aresøen. Derfor hed det nu
paa den kærteste minst ^{om} som-
meligi Maade at tiltræde Tilbage-
toget, og efter mig en Frening
til Bøgeskroneve, kem man endelig
fra den ulykkelige Idde at antage
Korsmann som Færet, et Hoven
som han med en triumferende
Mine udførte, skyndt alt
andet end tilfredsstillende,
thi efterat have spannet

en uendelig Tid rundt i
Skovvildnis, Kom vi endelig
ud paa en dandens, hvor
vi gledede mig særdeles, da
vi paa undgik for hvert
Skridt at lase Benene
været som en Kæde, men
hvor foreslaar I nei, men
forlangt Kærnevaner? At
vi ureblikkelig skulde forlade
denne freudekammer. Vi
og slaa ud paa en, der
faste gpinne en Bygager
Tander i Vold. Det Kunde jo
ikke nytte, at satte sig til

Modværg, saamegt muse,
som vi alle vare saa borte
at Ingen af os gad gjøre det.
Det hed derfor blot at spille
den lydige Jøn, hvilket is givde
realenys til Fødderne bogstavlig
med fast i Riv, men da brød
Barmen løs, mine Reinfaller
sluttede sig til mig, og snart
opstod en formentlig klamp.
Under denne orienterede vi
os imidlertid, og det viste sig
at vi befandt os ved Indeluk
ket i Fredrikstov. Nu staa
med os til Jernbanestationen,
som just skulde afgaa,

og efter at have fangnet
samthly: Heander med
belagt Smorbrod samt
Maveen med hane Bawer
dampede vi aften til Fre-
denborg, hvor skenkede
Kartofler med Smør ventet
os hos Korneman. Vi skred
ad Kl 10 dunnelt meddage
men enigi om at have til-
bragt en særdele behagly dag.

Fredeag den 4te August.

Fornudagen blev an-
vendet til en Fis Keben
; - Esromsater, af sam-

me Kaliber som den anden -
hede. Grib - Jo, det vil sigt,
Inserne blive kastede ud
og dermed Punktum. For dog
ialfaed ut kunne prae
med at have trukken en
Fisk op af Vandet, bemer.
Kende is mig en Abane
(en ung Her. Bernonville)
som nogle Keerer have ladet
ligge efter sig i Baeden
satte den troestegj paa Krogen
lod den gaa tilbunds,
og trak den derpaa op

under et forfærdeligt
Slid og Slab med den
mest mulige Blæst
til stor Morskab for det
Skabet, der ikke anede
min Jvilopstræg. Missly
no Kansen. Om Efteren,
skrevet til Nina, til beten lische.
Tidens fulde Tidens, forat
besøge i Van paa et Par dage.
Korremann tog til Lyoban =
hans fræt informere, ^{suaat}
is med Brødrene Ischlomer
befandt mig tilbage i

Frederiksborg. Om Aften gik
en bekendt Kusk med Brodrene
Schleimer.

Lørdag den 5te August.

Formiddag whist med Brodrene
Schleimer. Middag hos Kansen.

Om Eft. en Tour med Bro.
Schleimer til Frederiksborg, hvor vi
efterat have besøgt Kirken
foretog en Spadseregang til
de omkring 1/4 Mil fra T.
liggende Strandetankerne
med en Middag der i Skov-
relse langvejs overgaaen Fru-
gængs. Herse spadserede

vi tiltræde det Frederic borg,
Lørdag den 6te August.

Fornidagstorn med Ar.
Schleissel rundt Høsthaven.
Beset Marmorhaven,
vellykket Copie af den
gammelfranske Stil,
især de en fransk
Ligning med Anlaggene
Versailles, Enkelte af
Marmorstatuenerne
i form af Kunstværker,
samt Kunstværker, og
Marmor her til
det Mønstre, is har

sees. Midday her Hansens
Efternoon Whist and Boddens
Ishleiers. Om Aftern antom
Feddere fra sine Enkraboeer.

Monday 7th August.

opbrud Morgen kl. 9 med
Korneman, Feddensen, Brodrene
Sohlis ned til Marianenland.

Fordom gennem Dunderups og
Krogersberg Kegn. Fra Man-
anenland til Skidde til Gurre

Slotrommet. En herlig Tur.

Aldrig har nogen Ruines sat
mig i en saa reel Hermining.

og hvorved? Ved Tanken om

Carls Nernstans Kroniker

for Christian II den 12.

lyg tænkte paa Cleusdaa
der med sin Gumbel her
saa indespæret. Gårne
saarret, af Frygt for Ken-
gen, der saarinde sig Skottet
forat Kraue navn til Reyn-
s Rab. Lyg sig tænkte paa
den herlige Tuen is for
et Par Aar tilbage for
and en Lygd af en ung
Fugi, og denne Lygd af
Dri, min elskede Bond!
Tænkte du vel dengang
paa at du skulde kunne
tit at elske mig, eller

skæder du mig allerede?
Jeg erindrer at have læst
en usigelig Melind i den
Færø, men jeg svarede i
en altpå den Frygt til
at kunne tilegne mig den.
Men, om er det anderledes.
Læs og Frygt den meget
Pladsen for den saligste Vished
Ved Gennem Sø og Bævi is
ikke, a ~~stærk~~ Kulisj koster en
Fristhed men det hele Land
skab. / Kisth i Marianenlund
Boenf, Rødgård an. Fløde (4 m/57)
Kestri / pretageri 1/2 2

en Kvæstam, den skjønneste,
skre alle paa denne Tour,
men som is overhaudet i mig
der har været med paa. Den
gik gjennem de smukke Partier
ved Esrom Sø forbi Esrom
Kloster til Löbong, hvor vi
stode af Vagnen, forat bese
Ruinerne af det gamle Löbong
Slot, der, myn^e høit fori
faldne dog dybt er til at
orientere os fuldkommen.
Det var særdeles intere-
sant, i Grundvædene at
gjenkjenne den gamle

Bygningerne maade, der er
en Kraft og Adel i Stilen,
som vore Tøtte og Berge nu
heldags ialmindelig saare.
Den gamle Tøtte, der er
nu for en stor del nedstaaet,
saaat fere Havnmarken
nu angive Ruinerne af
den gamle Byg, der for
majestætens Hævede sig op
af Stolperne.

Havnen, der allerede
i Maastricht havde
indtaget Kongens bedste
Plads, besynde paa

Tilbage marchen for
Ruinerne at smøre
Hæser for at sikre
sig samme. Dette marked
den øvrige Del af Selskabet
og der opstod saaledes
et formeligt Vedtægts
den hvilkens Hr. Schreiner
faldt og foreslog sine
Bænder mellem de
rene i den Grad, at
vi for det første fik
ganske andre Ting at
hænge paa end at

Gjøre videre. To maatte
nu ind i en Bondygaard forat
krappe Vand, heerd, etc,
og oprindt Lagen selv erklæ-
rede Saarene for at være
betydeligt lod Manden sig
den forbløffe man satte
sig paa Vagnen med os
Andre uden at tage et
Joan af Gemythhedem.
Fra Borsy gik vi saa
gjemmen temmelig vide
Egne men med vore
Bedøgtter til Nærke.

brøved, hvor Hæstene ble-
ve satte i Bæl. Dette
lydende røgtøjnske som et
langere Opshold som
sig ikke kunde forklare
sag 17 is uder just
indvise Polysonis, da
is med det blev skæn-
de i skæn forberedelse,
Hede det store Havn Lea
foran mig, i Begyndelsen
blev og stille, som der
skummende Løve, men
oldvarstende Skyer

i Kærligheden tydede paa
Fornæring, som heller ikke
had venne længe paa sig.

Bølgerne brøde voldsomt
mod Stranden, og smæk
var Hevet i komplet Opri.

J. Bejyndelsen optog

Skullen, der mørk og

blaa havde sig i det

Fjerne, omi hele Interne,

men ved Hevesse ogs =

naagren tog Tankerne

et andet Løb. Hvor

for man Guds Støthed

men end. Hærets Bruser
Man er i et Gæbles den
brunt, et afmægtigt Indet,
der Rum med Taknem =
lygh) for pænkalden den
Tader, hvis Alenagt gjorde
dine Bunder! Og hvor
sigint, at han har udvæstet
sin Skatning med Evnen,
med hvilte de ikke alene
kunne opfatte sig myde,
men endy selv i / Kæmster
skabe Værker der er en
Gjindling af de Taleren

om Guds Stærked, om en
nedlayte i Menneskets Blyt.
Hvorledes har ikke Andersen
opfattet en Stemmung, som den
der i hendes Gæbber høredes
over Naturen, naar den siger:
"Thi hvor kun vilde Havn, oplyst
din Kampereve; Med dig og
Stammen sig min Gud vil love!
Jeg var opfyldt af din Ord
Stærked og Sandhed. Men —
og saa i min Kunst. Kun
de sig ikke undlade at sige
at Ordhøje for den vilde
Musik i Hærens Brumme

ak, det var forgyver,
og jødt selbunds Almu-
lighed af at brugs den
ne Kampen - Askend!
Toner. Der var i denne
Passing og Proleten noget
saa Meendelst, som gjorde,
at det forekom mig
jovmastedt, at Dieblisk
at drvale ved Tanken om
at kunne gvingive den,
dog, som her fandt
15. Trost: Ikke den
materielle Verdens,

men. Reflexen af de
Følelsen, den opvækkes,
er det Kunstnerens Gyserne
at give, og gøres dette
med Genialitet er det =
Poesi. Det er Gud. Dannede
Lige trods den Mangel
paa Mærkevordene,
sunder Naturen egen.

Paa en flere 100 Fod høj
Kant og er i disse Aar =
Tøstningen, der stante mig
bejnderligt for hele Dagen.
Nærheden har et 1/2

og ommeke Gradsergange
med Plantager, i Betragt-
ning af Jordbrunden og des
vets Indvirkning, udmærkede,
Efterat have forevigt
vort Navn, i en Skrifts-
bog, bestyret atter bog-
men, behageligt paa
vortende af det herlige
Hav. Hverfor til Herl-
debet med Hovornbet
Kulminerede Tivcen
og sandt at sige, ha-
rs endom aldrig vant

Vidne til et saa skjönt
Skuespil: Naturen. En
stærk Afseende: i den
fjerne Kærligheds Lydelse
virkte paa en smuk
Solnedgang, men især paa
noget overordentligt Skue.
Men Omgivelserne blev
lidt efter lidt mere og
mereøde, de lynghegræde
Kæder, der i Begyndelsen
om end sparsomt, dog havde
været jævnt bebyggede.
Næsten tilsiest ikke et Hus
at opvise, kun Kjæmpe-
hørene, der mere og mere

foragedes, efterom Land-
skabet tilbrag: Tristhed.
synes at vilde minde
os om, at Forfaderne har
de valgt disse onde Lyne
som Skuepladsen for deres
Bedrifter. Viene bleve
sandigere, Afteneren kjö-
ligere, Himlen altid
mere rødmeende, endnu en
lille Omdreining og det
vide Keas, over hvilket
den sykkende Sol, ud-
brede den vidunderlyse
Belysning, laa udstrakt

foran os. Den uendelige
Vandplade, det hvide
Kulden, de i de Marken
begravede af mørke
Furue og Grantræ, alle var
indkledt i den mest dron-
nende, lilla Farve, og
over det hele Fæverden
brævede sig en himmel-
hvalving oplyst, som
af den veldigste Olde-
brand. Som rammede af
et Slag sadde vi maale-
løse og stivde ud i et
denn Herligt. Vore

Vilthøjhedes der vare til-
laede, da vi passerede
i igjennem Hornbeek 4

forstummede naturligvis;
efter de første Indtryk
af Overraskelse kunde
her, selv om man havde
varet af Sten, ikke vare
Tale om Arvet end skille
i almindelig Beundring.

Der efter lidt over
Solen, vi hin det Indtryk
som om den gik til Hvile
i Havets Skjød, Natte

sankede ved Lød over Al-
naturen omkring os, og en
forunderlig blød, vemodig
Herrning greb mig. Maatte
det forunder mig engang at
dvale i Eenrum med dig, min
Elskede! i en saadan Naturs
Høilidstund. Devotiohedens
en Gud store lyrligh maatte
i et saadant Quidlet stige
til det Høieste!

Touren fra Marianen til Kelle =
Lok 4 Ror for Vognen. Efter is
flor Appenomaalid! Kellebas
Loro begane is, og til Kevite
i 3 forskjellige Lause, min

Lod blev det at have
Lieutenanten til Klum-
meras. Attervrist med Brød,
Schlesier.

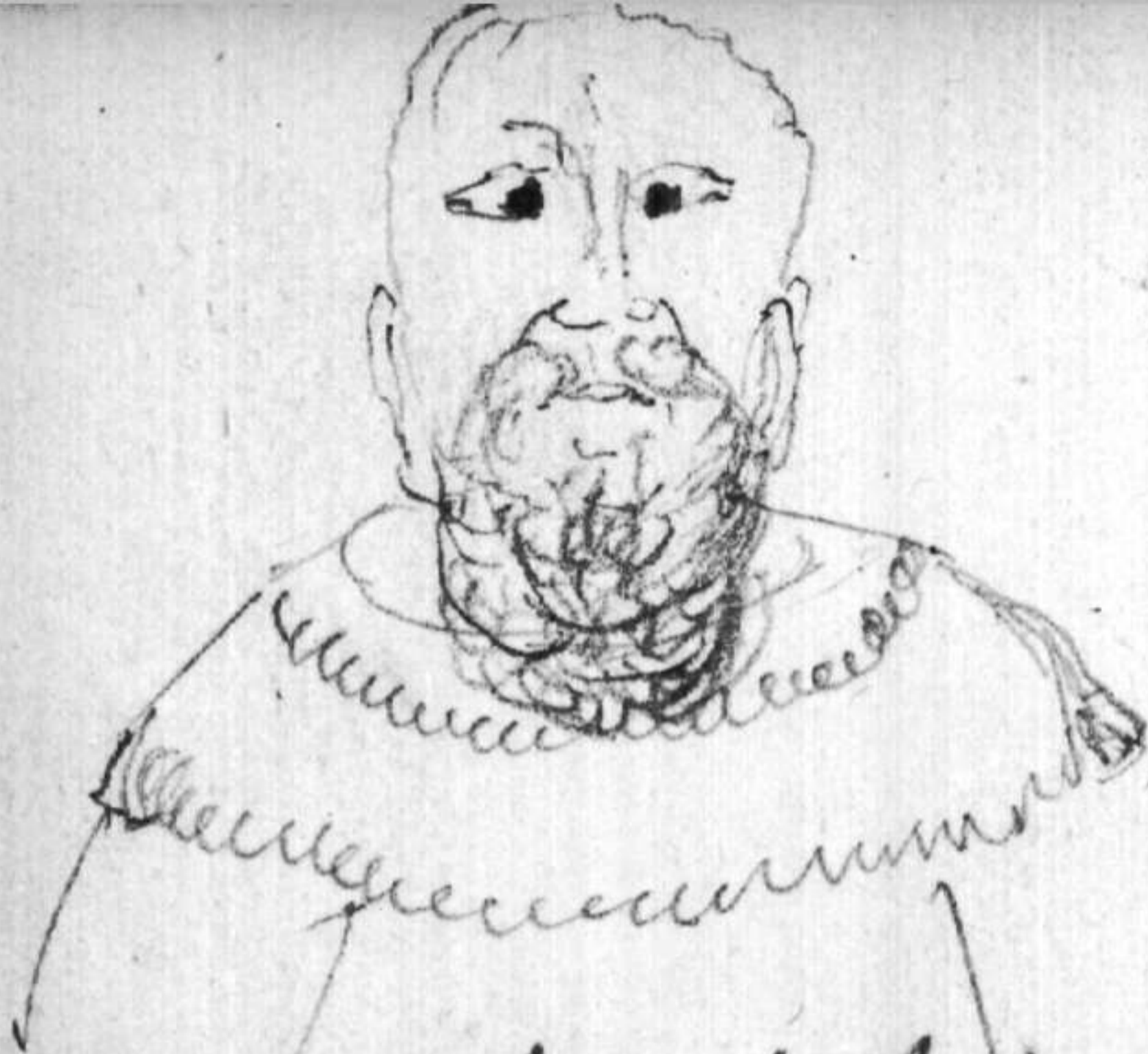
Torsdag den 8de August.

Forsædligt Plusskrog.
Bestemmelser om tilfod
at om Gristgaard, og vi tra-
vede derfor med Kort og Compas
om imellem Skov, dyrkede og
udyrkede Marker, fandt
hvi Krab og Din Kader, men
Regnen tog stadig Overhaand
og da vi tilsluttede os mere vidste
hvor vi vare bleve vi tyde ind i det
første, det bedste Hus. Vi kom ind i et
Teglværk, der blev forsvaret af
en Høndemoder der med

Russerne ved sig først i vare Kaa-
ken, i Høst og Parapluier, som vi
omaaatte benytte for at holde Bred-
tet fra Luet. Teglværket selv var
afloasset, saaaat vi omaaatte søge
Bry under Murene, der vare be-
skyttede ved et langt udhængende
Tag. Her stod heldyvis et meget
aristentigt Klappetud og med Kasser
og Halvofferinger, som vi skraabte
sammen, som seden, lykkedes os
is at fordrive Tiden med „Halmbled
Psalmesang“, indtil Kærneren,
der ikke gav gulle Whist, og hvem
vi derfor med Parapluier havde
sundt ud for at recognoscere Ter-
reinen, omsider meldte at have

opdaget et Bondehus. Men
selv om dette heldige Tilfælde
var indtruffet, havde vi dog
maattet vovne efter som en
peruvoljende Røj truede
med at tage Veien fra os.
Efter altsaa at have s^gaa
let os ind ind og vere i Ordet
egenslygte forstaaet røgne
ud, forlode vi dette interessan-
te Lokale. ~~Et~~ Kort efter
hørte Regnen op, og vi be-
gave os paa Veien. Men
snart styrtede det atter
ned og da vi ikke kunde
blive indbyrdes enige, valg-

to ar huer om Ver, Doodrene
Schlesien opdrover til Christgand
3/4 Meil, vi Anke til Hebsing
1/4 Meil, hvor vi ankom Torre,
og midt en fabelagtig lillig
Middag i Hotel de Nord.
Herfra tog Feddusen tilbage
til Ringsted, Horneman
og til Fedensborg med Damer
Feddusen skændte og brændte
over ikke at faa mig med
men is Rinde ikke dykke
sin dangel efter Ninas
Bros, der parbort maatte
ligge: Fedensborg til mig.
og, Glad over al Glæde,

is maadig det, og blev at
ter lystelig. Efter at have
tilbragt hele dagen under jule
grund af den vedholdende
Boreyn, spredt vi efter
aftens maaltid var
Farvelhour i Bedens borg
Slosshave. Der var m^ork
serende de høie Lindes
den i Toppe madre

Personer som spridder,
syndes at betraakte mig
et Alvorord, og nu skulde
det ogsaa vare forbi med
Nydelse, Spog og latter.

Onsdag den 9 de August

om Morgen Tid foretog vi
Fredensborg og Vesterne, reiste
over Holte og Hirschholm til
Ringsdal, hvor dierige Osere
virkede mig, som satte
Kroen paa min Beslutning.
Med fangelig Kraft at
arbejde los paa Maalen,
mit store, skjonne Maal!

~~1-2-3-1-2-~~

~~4-2-1-1-0~~
~~2-3~~

~~0-5-2-1-1~~
~~2-2-1~~

~~4-28-38-23~~
~~7+14+34+49~~
~~0+14+4-26~~

~~9~~
~~12~~

~~1/2 + 24 + 15 = 0~~
~~1 - 12 + 6 = 9~~
~~0 - 12 - 21 + 9~~

~~1-1-5-7~~
~~4-2~~

~~7+30+19+33~~
~~5-15+7+21~~
~~0-15-26+54~~

~~2-1-3~~
~~2-1-3~~

~~20+22+11~~
~~2-22-11~~
~~1+22~~
~~0-22~~

~~4-5-2~~
2

